

**עפ"א 46585/10/20 - מוחמד טרבה נגד ועדת מקומית לתוכנן לב  
הgalil**

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"א 46585-10-20 טרבה נ' ועדת מקומית לתוכנן לב הgalil  
בפני כבוד השופטת אילת דגן

מוחמד טרבה מעורער

-נגד-

ועדה מקומית לתוכנן לב הgalil משיבה

**פסק דין**

1. לפניו עורור על גזר הדין של כב' השופטת צערורה בתיק ת"ב 16-11-31613 (בית משפט השלום בקריות) במסגרתו נגזרו על המעורער שני חודשי מאסר שירות בעבודות שירות; מאסר על תנאי ל-2 חודשים וה坦אי שלא יורשע בעבירה דומה לעבירה שבה הורשע; קנס בסך 30,000 ₪ לשילומים ב-40 תשלומיים שווים ורכזפים בסך 750 ₪ החל מ- 25.1.21 או 5 חודשים מאסר תמורה; התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מלעbor את העבירות בהן הורשע במשך שנתיים.

2. לטענת המעורער, בית המשפט סטה באופן קיצוני ממתחם העונש המקובל ולא התחשב בנסיבות האישיות של המעורער, מצב סוציאקונומי, משפחתי, היעדר שטח לבנייה בשל אי הרחבת שטח השיפוט, בהמ"ש לא התחשב במצבו הכלכלי, בגלו ובכך שהודה בהזדמנות הראשונה.

3. המעורער יליד 1960, נשוי ואב ל-5 ילדים בגדירם חלקם סמוכים על שולחנו. הוא מתקיים מקצתה הבטחה הכנסתה בסך 2,800 ₪. העבירה מושאה האישום הינה עבודות בניה של הקמת וסגורת קומת עמודים בשטח 68 מ"ר ותוספת בשטח 19 מ"ר ושימוש ללא היתר.

4. המעורער עותר לבטל את המאסר (עבודות שירות), להפחית את הקנס ולפרום אותו לתשלומיים שלא יעלו על 100 ₪ לכל תלשوم שכן נוכח הנסיבות הדלה, היזקקתו לאוכל ותורפות לא יוכל לשאת בסכומים גבוהים מалаה.

המורער טוען כי בית המשפט לא נתן משקל הולם לנסיבות העבירה, רשותות הוועדה והשייה בהגשת כתב אישום, אך שהרשעה קודמת הייתה לפני יותר מ-10 שנים וכי הבניין עומד על תילו לפני התוכנית ורק לאחר התוכנית הבהיר כי הוא נמצא בתחום כביש. כלומר הוועדה התרשלה בכך שהזיהה את התוואי לטור בנין ק"ם ובבניינים אחרים בשכונה ובכך סיכלה אפשרות של קבלת היתר בניה. בית המשפט לא נתן משקל למסמר של עיריית סכנין שהתחייבה לתקן את תוואי הכביש. לטענת המעורער קיימת תוכנית ג/1360 אשר אמורה לגרום להסרת המחדל באופן שיוכל לקבל היתר בניה בעtid.

5. לטענתו בית המשפט לא התייחס למתחם העונש ההולם בהתאם להוראות הפסיקה וסעיף 40(ג) לחוק העונשין תשנ"ג- 1977 וטענה בית המשפט משהתעלם מארוך התקופה שבה הבניה שלא כדי עומדת על תילה.

לטענתו, בית המשפט הטעלם מבחן קטגוריות הנזק שנקבעו בפסקה. ענייננו, מדובר בקטגוריות נזק 2 (מתחם בנייה או שימוש בין 101 מ"ר ל-500 מ"ר (ס' 50 להודעת הערעור והפסקה שם)).

ענייננו, מדובר בהקמת בניין בין 2 קומות בשטח כולל של 480 מ"ר שהוא ברף התיכון בערך החברתי המוגן. הפסקה אף קבעה 3 דרגות של אשם: גבואה, בינונית ונמוכה.

הערעור צירף פסקה לפיה במקרה של בנייה דומה (480 מ"ר) הקנס עמד על 24,000 ₪, כפל אגרה, ועוד מקרה שם הוטל 50,000 ₪.

. 6.

המשיבה סומכת ידיה על גזר הדין ונימוקיו.

היא מפנה להלכה לפיה בית המשפט לערעור לא יתרעב בגין גזר הדין אלא במקרים חריגים בהם נפלת טעות מהותית או כאשר העונש סוטה באופן ניכר מדיניות הענישה הנהוגה. המקרה שלנו אינו נמנה על המוגדרת זו.

לטענתה, הקנס שהוטל ע"י הערכאה הדיניתינו סביר ואין חורג לחומרה שמצויק הטעבות ובעניין זה. ב"כ המשיבה הפנה לעפ"א 58731-05-17 **סובחי מחמוד נ' הוועדה לתכנון ובניה לב הגליל**, שם דובר באקי קיימים צו בית משפט, הפרה של 11 שנים, שטח בנייה של 180 מטר, ביום"ש שלום הטיל קנס של 90,000 ₪ ו- 6 חודשים מסר עריכת הערעור הטעבה בסכום הקנס והעמידה אותו על 60,000 ₪ ; עפ' 51861-02-18-  
**סעید מוסא נ' הוועדה לתכנון ולבנייה לב הגליל**, שם דובר באקי קיימים צוביימ"ש לגבי מחסן בשטח 25 מטר בלבד, הפרה של שנים רבות, 12 שנים, לשם להבדיל מעניינו, הושג היתר לבניה. בית משפט השלים הטיל על הנאים 20,000 ₪ ומאסר של 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחויז דחה את הערעור.

. 7.

המצב התכנוני המאושר ותקף היום לא מאפשר את הבניה. אין יותר ואין כל סיכוי במצב הדברים דהיום לקבל תירוץ לשאלת בית המשפט אם יש היבנות לשינוי התוכנית באופן שתתוארי עבור מקום אחר, השיב ב"כ המשיבה כי קיבל עדכון לפיו אין תוכנית מופקדת אם כי יכול להיות שהענין מצוי בשלבי הכנה.

. 8.

לאחר שיעינתי בטענות הצדדים, דין הערעור להתקבל באופן חלקי באופן שראוי להתרעב בגובה הקנס ופריסתו. בשאר רכיבי גזר הדין, לא מצאת מקום להתרעב.

. 9.

בית משפט קמא סקר את הפסקה בנוגע למתחם הענישה וקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה צריך לכלול מאסר בפועל אשר ירצה בעבודות שירות שנתיים בין 3-5 חודשים, מאסר על תנאי בין 2 - 4 חודשים אשר ירצה בעבודות שירות; קנס שנתיים בין 10,000 ₪ עד 30,000 ₪ וחתימה על התcheinבות. המשיבה לא חולקת על קביעת המתחם וסבירותו אלא שلتעמהצדק בית המשפט משעהميد את הקנס על הרף העליון שבמתחם.

10. אני סבורה כי לא רק נסיבותו האישיות של המרעער (אדם מבוגר, מצרפת יחיד) מצידיקות השנת קנס בסכום הנמור מהרף העליון אלא גם, ולא פחות חשוב, הנסיבות המוחדות של המקרה לפיהן המרעער בונה את ביתו במקור

בשנת 1984 בהתאם להיתר בנייה. רק שנים לאחר מכן, המשיבה שינתה את תוכנית המתאר באופן שהעבירה את תוואי הדרך בתכנוניה בטור ביתו הבניי של המערער. במילאים אחרים המערער לא קיבל ולא יכול לקבל היתר בשל טיעות או התרשלות המשיבה שבמוקם לתקן טעומה העדיפה להגיש כתוב אישום. אכן אין לבנות ללא היתר מהערער הורשע בכך בסגירת קומת העמודים ובשימוש שלא כדין. עם זאת בבואה בית המשפט לגזר את דיןנו עליו לקחת בחשבון את הנסיבות המיוחדות שנולדו בנסיבות שניינן לאחר שכבר נבנה הבית ושאין למערער שליטה על המועד בו יסייעו למשיבה לתקן את תוכנית המתאר ולהתאים להיתרים שניתנו בעבר שעליו הסתמכה אזרחים.

11. במצב דברים זה מצאתי להפחית את הקנס לסך 22,000 ₪ או 4 חודשים מסר תמורתו. הקנס ישולם ב-44 תשלום חודשיים רצופים שוויים בסך 500 ש"ח כל תשלום, החל מיום 21.09.21. אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

שאר העונשים שהושתו בסעיף 21 לגזר הדין יעדמו בעינם

**התיק יוחזר לבית משפט כמו לקביעת אופן ומועד ריצוי עבודות השירות.**

**ניתן היום, י"ח تمוז תשפ"א, 28 يونيو 2021, בהעדר  
הצדדים.**